

Expedient: 430/15

El Consell Tributari, reunit en sessió de 15 de febrer de 2016, coneixent del recurs presentat per la senyora IFR, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- El 30 de novembre de 2012, la Sra. IFR interposa recurs d'alçada contra la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda, per la qual se li anul·len les quotes de reparcel·lació urbanística dels exercicis 1997 i 1998 i desestima la quota de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, i acorda liquidar novament aquest impost a l'ara recurrent, en la seva condició d'hereva del deutor causant, oferint-li un nou període de pagament en voluntària.

En data 17 de gener de 2013 la recurrent interposa recurs contra la liquidació, número de rebut PV-2012-2-....., girada en execució de l'anterior resolució.

2.- La recurrent al·lega prescripció del dret de l'Administració a liquidar el deute corresponent a l'impost de plus vàlua per la finca situada a ....., ja que considera que ha transcorregut en excés el termini per exigir-la.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient es desprèn la següent relació de fets:

- En data 19 de març de 2002 el Sr. FTL, espòs de la recurrent, va transmetre l'immoble situat al ... ..

- En no haver practicat autoliquidació de l'impost ni haver presentat la corresponent declaració, en data 10 de setembre de 2003 la Inspecció d'Hisenda Municipal va iniciar un procediment de regularització de la situació tributària del contribuent.

- El 24 de setembre de 2003 es va inventar notificar al Sr. FTL la liquidació de l'impost, número de rebut PV-2003-2-17- ... .., juntament amb la incoació del procediment sancionador. Al justificant de recepció consta "informa familiar que falleció". Es va publicar anunci per a citació per compareixença en el BOP de 19 de novembre del 2003.

- En data 9 de març de 2010, la Sra. IFR va presentar instància sol·licitant l'anul·lació del deute girat a nom del seu marit, corresponent a liquidacions de reparcel·lació urbanística i la liquidació de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana abans referida.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Es debat en aquest recurs si s'ha produït o no la prescripció de l'impost i més en concret si hi ha hagut actes que hagin interromput tal prescripció. L'acte pel qual es merita l'impost és la compravenda d'una finca atorgada pel senyor FTL en 19 de març de 2002. El venedor va morir el dia 9 d'agost del 2002.

Segon.- En no haver-se autoliquidat l'impost, la liquidació es va practicar pels serveis municipals. Consten a l'expedient diversos intents de notificació efectuats amb posterioritat al 9 d'agost de 2002, a nom de l'esmentat Sr T. Òbviament aquestes notificacions no produeixen efecte, amb més motiu, perquè ja s'advertia en alguna de les diligències de notificació que l'interessat havia mort. Tampoc pot atribuir cap efecte a la ulterior publicació que en algun cas es va efectuar al BOP, doncs tal publicació té per pressupost un intent vàlid de notificació que va resultar infructuós i les notificacions intentades a nom d'un difunt no s'inclouen en aquesta categoria. Tampoc produeixen efecte intents de subhasta a nom de "ignorats hereus."

Tercer.- És d'observar, doncs, que la liquidació mai va ser notificada al causant. Per tant, a la seva mort no s'havia iniciat cap període ni voluntari ni executiu de pagament. D'aquí que no sigui aplicable el Reglament general de recaptació, singularment el seu article 127, el qual es basa en l'existència d'un procediment cobrador, encara que sigui en període voluntari, procediment que en aquest cas no s'havia iniciat per falta de notificació de la liquidació.

Arribats a aquest punt, cal plantejar quin és el dret que ha d'exercitar l'Administració en un cas com el present, en el qual es produeix una successió hereditària en el deute. En la nostra opinió l'Administració tributària ha de girar una nova liquidació a càrrec de l'hereu de l'inicial subjecte passiu. No pot en canvi continuar un procediment recaptatori contra un subjecte passiu inexistent, mentre no s'hagi donat presència formal a un nou subjecte passiu.

Ara bé, segons consta a l'expedient, en 22 de juliol de juliol de 2005 la recurrent es persona a l'expedient recaptatori i sol·licita se li doni vista de l'expedient d'embargament. En 16 de març de 2006 es requereix a la recurrent perquè porti documentació acreditativa de la seva condició d'hereva i en 7 de març de 2007 se li requereix de nou perquè justifiqui aquest extrem. Cap de les dues comunicacions apareix notificada personalment.

En 24 febrer 2010 la senyora IF compareix i al·lega no ser responsable del pagament de l'impost de plusvàlua per la venda de la referida finca. El dubte que se suscita és si aquests requeriments perquè justifiqui o documenti la seva qualitat d'hereva interrompen el termini de prescripció. L'article 68 de la Llei general tributària disposa que el dret a liquidar s'interromp *“Por cualquier acción de la Administración tributaria, realizada con conocimiento formal del obligado tributario, conducente al reconocimiento, regularización, comprobación, inspección, aseguramiento y liquidación de todos o parte de los elementos de la obligación tributaria que proceda, aunque la acción se dirija inicialmente a una obligación tributaria distinta como consecuencia de la incorrecta declaración del obligado tributario.”* Ara bé, els únics actes realitzats per l'Administració tributària només s'han dirigit a sol·licitar a la recurrent que justifiqués la seva condició d'hereva. Aquesta petició era completament inútil, atès que ella mateixa ho havia reconegut en el seu escrit de 22 de juliol de 2005. Per tant, no es pot entendre que els requeriments de 16 de març de 2006 i de 7 de març de 2007 hagin interromput la prescripció.

És criteri del Tribunal Suprem (Sentència de 23 de juliol de 2012) que *«según nuestra jurisprudencia más reciente [sentencias de 13 de febrero de 2007 (casación 8094/02 , FJ 5º), 17 de marzo de 2008 (casación 5697/03 , FJ 6º), 28 de abril de 2008 (casación 7719/02, FJ 3º), 23 de junio de 2008 (casación 1514/03, FJ 3º) y 19 de julio de 2010 (casación 3433/06 , FJ 5º)], aunque no exista una definición de diligencia argucia o irrelevante, es posible señalar las características que debe reunir un acto de la Administración para que pueda tener eficacia interruptora. Así, «sólo interrumpe el plazo de prescripción la actividad administrativa en la que concurren las siguientes notas: 1ª) actividad real dirigida a la finalidad de la liquidación o recaudación de la deuda tributaria; 2ª) que sea jurídicamente válida; 3ª) notificada al sujeto pasivo; 4ª) y precisa en relación con el concepto impositivo de que se trata» [entre otras, sentencias de 11 de febrero de 2002 (casación 7625/96 , FJ 3º), 17 de marzo de 2008 (casación 5697/03 , FJ 6º), 13 de noviembre de 2008 (casación 5442/04 , FJ 6º), 26 de noviembre de 2008 (casación 4079/06, FJ 3º), 22 de diciembre de 2008 (casación 4080/06, FJ 3º) y 6 de abril de 2009 (casación 5678/03 , FJ 4º)].*

Lo anterior significa que sólo son capaces de interrumpir la prescripción los actos tendencialmente ordenados a iniciar o a proseguir los respectivos procedimientos administrativos o que, sin responder a la mera finalidad de interrumpir la prescripción, contribuyan efectivamente a la liquidación, la recaudación o la imposición de sanción en el marco de impuesto de que se trate [sentencias de 13 de enero de 2011 (casación 164/07, FJ 3º.A) y 29 de abril de 2011 (casación 4721/06 , FJ 3º)]; por el contrario, debe prescindirse de aquellas actuaciones que resulten puramente dilatorias, como las que se limitan a dejar constancia de un hecho evidente, a anunciar la práctica de actuaciones futuras, a recoger la documentación presentada sin efectuar valoración alguna o a reiterar la solicitud de una documentación que ya obra en el expediente [sentencias de 11 de febrero de 2002 (casación 7625/96, FJ 3º), 29 de junio de 2002 (casación 3676/97 , FJ 2º), 17 de marzo de 2008 (casación 5697/03, FJ 6º), 28 de abril de 2008 (casación 7719/02 , FJ 3º), 23 de junio de 2008 (casación 1514/03, FJ 3º) y 13 de noviembre de 2008 (casación 5442/04 , FJ 6º)]».

L'aplicació d'aquesta doctrina al cas examinat determina que entre les dues compareixences de la interessada en 22 de juliol de 2005 i 24 de febrer de 2010 hagi transcorregut el període de prescripció, sense que en l'interval hi hagi hagut activitat eficaç de l'Ajuntament que l'hagi interromput.

Per tot això,

ES PROPOSA

ESTIMAR el recurs.